Diumenge 7 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 2,1-12): Al cap d'uns quants dies, Jesús entrà novament a Cafarnaüm. Va córrer la veu que era a casa, i s'hi aplegà tanta gent que no cabien ni davant la porta. Ell els anunciava la paraula. Llavors vingueren uns homes a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veient que amb tanta gent no podien dur-lo fins a Jesús, van fer un forat al sostre sobre l'indret on Ell era i van baixar la llitera on jeia el paralític. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, diu al paralític: «Fill, et són perdonats els pecats». Hi havia allà asseguts uns mestres de la Llei que pensaven: «Com és que aquest parla així? Això és una blasfèmia! Qui pot perdonar els pecats sinó Déu?».

A l'instant, Jesús s'adonà que pensaven així i els digué: «Per què penseu això dins vostre? Què és més fàcil, dir al paralític: 'Et són perdonats els pecats', o bé dir-li: 'Aixeca't, pren la llitera i camina'? Doncs ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra». Llavors diu al paralític: «T'ho mano, aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa». Ell s'aixecà, prengué immediatament la llitera i va sortir a la vista de tothom. Tots quedaren sorpresos i donaven glòria a Déu. Deien: «No havíem vist mai res de semblant».

«Llavors vingueren uns homes a dur-li un paralític»

Mn. Xavier JAUSET i Clivillé
(Lleida, Espanya)

Avui, llegint l'Evangeli, centrem la nostra atenció en tres moments concrets: un paralític que no es val per ell mateix, un grup d'amics, i Jesús.

En el paralític ens podem veure reflectits cada un de nosaltres; tots podem estar paralitzats, ja que el pecat ens paralitza en el nostre camí cap a Déu. De vegades, no ens adonem o ens sembla que ja estem bé com estem, o que ja solucionarem o posarem en ordre les nostres relacions amb Déu en una altra ocasió.

«Llavors vingueren uns homes a dur-li un paralític» (Mc 2,3). Necessitem veritables amics que ens portin a Déu, que vencin la nostra resistència. El paralític, després de veure l'enrenou que estaven ocasionant

els amics, de segur que devia dir que paressin, que ja hi hauria més temps un altre dia, que hi havia molta gent... I no diguem res quan «van fer un forat al sostre sobre l'indret on Ell era» (Mc 2,4): el soroll que farien, la pols, les molèsties per a tots els qui eren allí i els crits que farien els assistents, perquè no els deixaven escoltar Jesús, etc.

Però els autèntics amics no troben dificultats, estimen de veritat i volen el millor, perquè «és propi de l'amic fer el bé als amics, principalment a aquells que es troben més necessitats» (Sant Tomàs d'Aquino). Preguntem-nos avui si nosaltres tenim veritables amics que siguin capaços de portar-nos a Déu. Preguntem-nos, també, si som amics de veritat i ens esforcem per a portar als que estimem cap a Déu. No convé oblidar que també ells posaran resistència. ¿Sóc realment amic? ¿Poden els altres confiar en què els ajudaré a ser a prop de Jesús?

I Jesús? Ve a portar-nos la veritable salvació, a alliberar-nos de la paràlisi, ve a perdonar-nos els pecats. ¿Ajudo els altres a apropar-se a la confessió?

Santa Maria, Mare de Déu i Mare nostra, ens porta i ens dóna Jesús: que amb el seu ajut també nosaltres portem tothom a Jesús!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Per a guarir aquell home de la paràlisi, el Senyor va començar per deslligar els llaços dels seus pecats. Admirable humilitat! L'anomena "fill" en veritat, perquè li són perdonats els seus pecats» (Sant Beda el Venerable)

- «La misericòrdia és la manera com Déu perdona. Jesús diu: 'Vés-te'n en pau!'. Jesús va més enllà: li aconsella de no tornar a pecar. Déu no perdona amb un decret, sinó amb una carícia» (Francesc)

- «Només Déu perdona els pecats. Perquè Jesús és el Fill de Déu, afirma d'Ell mateix: 'El Fill de l'Home té potestat a la terra de perdonar els pecats' (Mc 2,10) i exerceix aquest poder diví: 'Et són perdonats els pecats' (Mc 2,5). Més encara, en virtut de la seva divina autoritat, dóna aquest poder als homes (cf. Jn 20,21-23) perquè l'exerceixin en nom seu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.441)